

Ulykkestilfælde ved Maskiner forbydes det Arbejdere, der beskæftiges i Nærheden af utildækkede omløbende Maskindels, at bære løse Forklæder eller Tørklæder, og „skal de kvindelige Arbejders Klædning forneden være sammenbunden ved et Baand.“

Om den offentlige Prostitutions Ordning og Afskaffelse førtes der ved Finanslovens anden Behandling i Folkethinget en udførlig Forhandling. De fleste Talere vare stemte for Afskaffelsen, som Justitsministeren erklærede „endnu“ ikke at kunne gaa ind paa.

Kvindelig Fremskridtsforening stiftedes i November 1885 her i Staden med et Medlemsantal af 50, som siden den Tid er voxet til 150. Foreningens Formaal er at vække og vedligeholde Interessen for politiske og sociale Spørgsmaal hos Kvinderne. Enhver Kvinde, som er fyldt 16 Aar, kan optages. Det er altsaa ikke nogen Partiforening. Fru Bajer er Formand.

Siden Foreningens Stiftelse har der været holdt Foredrag med Forhandling om politiske og sociale Emner af Folketingsmand Bajer, Pastor Henning Jensen, Cand. Trier, Overretssagfører Zeuthen, Fru Bajer, Fru Meyer, Frk. Ouchterlony, Fru Olesen, Cand. Lauridsen, Frk. Kofoed, Kaptn. Wulff, Cand. Sveistrup, Folketingsmand I. Hansen (Ølstykke) og Frk. M. Pingel. En Adresse er indsendt til Magistraten om fri Badeanstalter, baade varme og kolde, for ubemidlede Kvinder og en Adresse til Rigsdagen om den københavnske Kvindes kommunale Valgret. Endvidere har Foreningen udsendt et Opraab om Fredssagen, som har vundet stærk Tilslutning baade her og i Udlandet, det er blevet oversat og omdelt i mange Exemplarer i forskellige europæiske Lande.

Kvindesagen i Dagbladene. August Strindberg har atter skrevet nogle lange Artikler i „Politiken“ imod Kvindesagen. Det fremgaar at disse, at Strindberg i Gjerning anerkjender Kvindesagens Berettigelse, idet han opdrager sine Døttre til i fornødent Fald at kunne sørge for sig selv. „V.“ imødegaaer Strindberg i en Artikel — „Pol.“ den 3die Marts —, der røber ligesaa megen varm Følelse som stilistisk Dygtighed. Den danske Kvindes bevægelse skal dog ikke blive fed af den Ros, „V.“ giver den, at den ikke gjør nogen Kat Fortræd. Med særlig Mistillid betragter „V.“ „fremskredne danske Kvinders“ Bestræbelser for at „løfte Moralen“, og en lignende skeptisk Holdning indtager Silvia Bennet i nogle Udtalelser, der have kaldt Bjørnstjerne Bjørnson frem („Pol.“ den 4de Marts og 11de). B. udtaler, at de Folk, der have stillet Kyskhedskravene og efter fattig Lejlighed strævet med dem, de have vundet stort Overtag over de Folk, der ikke have aarket at stille dem. „Heller ikke denne Bevægelse vil les eller haanes overende.“

I „Morgenbladet“ forsvarer Frk. M. Bruhn mod en kristen Kvinde i „Berl. Tid.“ den kristne Kvindes Berettigelse til at være med i Kravet om Valgret.

Kvindesagen paa Theatret. En Indsender i „Mgb“ ser i Prinsen i Holger Drachmanns „Der var engang“ en Personifikation af Kvindesagen,